

mindste Grund til at fremsætte haanende Udtalelser om den højtærede Minister og sige, at han blot har fungeret som Ekspeditionssekretær, fordi han har taget et Forslag, som er kommet fra Københavns Borgerrepræsentation, og som er af en saadan Beskaffenhed, at det hverken kan skade en eneste Kommune i Landet eller Staten. Her er et Tilfælde, hvor det er naturligt ogsaa af Hensyn til, at man hurtigt kan naa en Afgørelse, at tage Forslaget, som det er.

Hvis det ikke var sket, vilde det være gaaet, som den højtærede Minister for lidt siden talte om, saa vilde alle de konservative Pressegrammofoner i hele Landet være blevet sat i Virksomhed for at skraale op om, hvilket Despoti denne Minister udviste: her kommer man med et Forslag, som er saa udmærket udarbejdet fra konservativ Side, at selv Socialdemokraterne ikke kan afvise det, men er nødsaget til at tiltræde det, men saa snart det kommer til den socialdemokratiske Minister, fejrer han det hele til Side! Saaledes vilde det være gaaet, hvis ikke denne Opfordring fra Københavns Kommunalbestyrelse var blevet fulgt.

Det har sikkert interesseret adskillige ærede Medlemmer at høre, at det ærede Medlem Hr. Slesbager om det foreliggende Lovforslag udtalte, at det betegner en faktisk Socialisering af de københavnske Bjendomme. Socialdemokratiets Socialiseringsideer har altsaa nu grebet saa langt om sig, at de har taget hele Københavns Kommunalbestyrelse fangen, iberegnet den højkonservative Borgmester Kaper. Det er et Socialiseringsforslag, slaar det ærede Medlem Hr. Slesbager fast; men jeg vil dog atter pege paa, at saa er det ikke saa slem med Socialiseringsforslag, thi dette Forslag har jo fundet Tilslutning fra alle Sider. Det er sikkert heller ikke rigtigt, at Flugten bort fra Nævnene og Ophævelsen af Restriktionerne, som der tales om ude i Provinsen, skyldes Venstres Lovgivning og den Linie, der er i denne, det er Beslutninger, som er taget uanset, hvorledes Boligloven har været. Og disse Beslutninger har jo kunnet træffes hvert eneste Aar ikke blot i de senere Aar, idet Boliglovene har været bygget paa det Princip, at Kommunalbestyrelserne hvert Aar kunde beslutte, om Boligloven skulde gælde i vedkommende Kommune eller ej. Der er altsaa ikke nogen egentlig Forbindelse mellem de to Ting.

Efter at have hørt de forskellige Ordførere kan man sige, at der fra alle Sider er Villighed til at forhandle i et Udvalg om

det Spørgsmaal, der har været Aarsag til Lovforslagets Fremkomst. Venstres Stilling kender vi, den er kendt fra gammel Tid, og den gaar nærmest ud paa, at i København er nogle Restriktioner og Boligforanstaltninger maaske nok nødvendige, men i Provisbyerne skal man saa hurtig som muligt bort fra det hele. Socialdemokraternes Stilling er ogsaa kendt; i det foreliggende Tilfælde har det socialdemokratiske Parti accepteret det Forslag, som kom fra Københavns Kommunalbestyrelse stærkt støttet af de Konservative. Men ser vi saa til højre, ja, saa viser det sig, at det konservative Folkeparti her paa Rigsdagen er indbyrdes uenigt. Men een Ting vil det dog have sin Betydning at slaa fast, og det er, at medens Socialdemokraterne har godkendt Københavns Kommunalbestyrelses Forslag, har det konservative Folkepartis Ordfører under denne Behandling ikke gjort andet hidtil end at lægge Vanskeligheder i Vejen for Forslaget.

Man er aldeles ikke blevet klar over, hvad de Konservative vil, om de i det hele taget slet ikke principielt vil have noget at gøre med Københavns Borgerrepræsentations Forslag. Jeg tror ikke, det vilde være klogt af det konservative Partis Ordfører at tage denne Stilling. Ude omkring i Landet venter Befolkningen sikkert stærkt paa at faa at vide, om det konservative Folkeparti virkelig vil gaa imod det Forslag, som er fremkommet med Partiets egen Tilslutning og med Anmodning om, at det maa blive ophøjet til Lov. Jeg tror, det har nogen Interesse at faa skabt Klarhed paa dette Punkt, men hidtil har den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sandelig ikke bidraget til at skabe en saadan Klarhed. Men det kan naturligvis genoprettes, det vil jo nu vise sig.

Jeg vil anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie og til en hurtig Behandling, naar det nu antagelig bliver henvist til et Udvalg.

Kragh: Under denne Forhandling er det Gang paa Gang blevet udtalt, at det her foreliggende Forslag er fremkommet med Tilslutning fra samtlige Partier, og at dette skulde give Forslaget en ganske særlig Styrke og usædvanlig lyse Udsigter for dets Gennemførelse i væsentlig uændret Skikkelse. Imidlertid beklagede jo dog det ærede Medlem Fru Elna Munch, at der syntes at være en større Kølighed til Stede hos de forskellige Partiers Repræsentanter her i Rigsdagen overfor Forslaget, end dets Forhistorie kunde lade formode.

Maa jeg for Venstres Vedkommende